

To nic

Bratři Ebenové

Krok tam a dva zas zpátky,
tak chodí tenhle svět,
večer se někam došouráš,
a ráno jsi zas zpět.
A tak se světem táhnem,
a krájíme svůj každodenní příděl,
měl jsi málo teď máš víc,
a víc toho bude za měsíc,
a všechno je to jako nic.

Jak nic, jak nic, jak nic,
jak nic, jak nic, jak nic.
Dřív měl jsi málo teď máš víc,
a víc toho bude za měsíc,
a všechno je to - jako nic.

Ač čteme hodně stránek,
a listujeme v nich,
a záložky si dáváme,
do velkých tlustých knih.
A tak jsme stále moudřejší,
a zdá se, že jsme u podstaty věci,
znal jsi málo, teď znáš víc,
a víc toho bude za měsíc,
a všechno je to jako nic.

Jak nic, jak nic, jak nic,
jak nic, jak nic, jak nic.
Dřív znal jsi málo, teď znáš víc,
a víc toho bude za měsíc,
a všechno je to - jako nic.

A když to všechno shrnu,
lepší to nebude,
vždyť žijem tak, jak žít se dá,
a staň se osudem.
Tak proč se máme trápit,
a proč si máme přidělovat vrásky,
nech víť vlky na měsíc,
vždyť zítra bude o den víc,
a ty si řekni - nic z toho nic.

Toho nic, toho nic, toho nic,
toho nic, toho nic, toho nic,
ať vlci vijou na měsíc,
vždyť zítra bude o den víc,
a ty si řekni - nic z toho nic.